THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
$1.00 a Year

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 35, No. 11
JULY - AUGUST, 1952

What's Ahead for Israel in 5713?

Is 5713 the Year of Decision? The Ides of March were Fatal for Caesar. What about the 9th of Ab, for Israel? Has the Hour come for National Repentance? Read on, Dear Reader, and think!

By DANIEL FUCHS

A Jew who believes on the Lord Jesus Christ

THE *ninth of Ab is a day of bitter portent to the Jews. Three national tragedies occurred on this* dreadful date.

It was on the ninth of Ab, 588 B.C., that the city of Jerusalem fell to Nebúchadnezzar. For centuries God had sent his prophets, beseeching the people to forsake the idols of the nations and to return to Him. The prophets were rejected. God warned against making alliances with the surrounding nations. The warnings were spurned and Judah became the battleground of the nations. Still the people rejected God and He finally sent judgment. Two times Nebuchadnezzar attacked, and the best of the Jewish youths were taken into captivity. Still the people refused God.

> But they mocked the messengers of God, and despised his words, and misused his prophets, until the wrath of the Lord arose against his people, till there was no remedy.
> 2 Chronicles 36:16.

A third time Nebuchadnezzar attacked. This time he mercilessly slew the inhabitants and razed the city. It was the ninth of Ab! Jerusalem was destroyed, the Babylonian Captivity had begun!

ONCE MORE THE 9th OF AB

Seven and a half centuries later, in 70 A.D., on the ninth of Ab, the bitterest calamity of Jewish history fell. Jerusalem was destroyed again, this time by the Roman Emperor Titus.

Stubborn Israel had not learned her lesson. The first destruction was a result of their treatment of the prophets, "They were stoned, they were sawn asunder, were tempted, were slain with the sword: they wandered about in sheepskins and goatskins; being destitute, afflicted, tormented." Hebrews 11:37.

In the fulness of time God sent His Son hoping that they would receive Him. They had rejected the prophets; now the leaders rejected Him of Whom the prophets wrote, they rejected the Lord Jesus Christ. They chose a pseudo-Messiah, Barabbas, and rejected the Son of God. Rejecting Him, they chose destruction. With heavy heart our Lord foretold their doom,

> O Jerusalem, Jerusalem, which killest the prophets, and stonest them that are sent unto thee; how often would I have gathered thy children together, as a hen doth gather her brood under her wings, and ye would not! Behold, your house is left unto you desolate Luke 13:34,35.

This sad prophecy by our Lord was literally fulfilled. Titus did not want to destroy Jerusalem and the Temple. Fanatical zealots forced his hand. Jerusalem was besieged, the city destroyed.

The carnage is described by the Jewish historian Graets:

> On the 9th Ab, the Judeans made another desperate sally, but were driven back by an overpowering force of the besiegers. But the hour of the city's doom was about to strike, and in striking, leave an echo that would ring through the centuries to come. The besieged attempted one more furious onslaught upon their enemies. They were again defeated, and again driven back to their sheltering walls. But this time they were closely followed by the Romans, one of whom, seizing a burning firebrand, mounted upon a comrade's shoulders, and flung his terrible missile through the so-called golden window of the Temple. The fire blazed up; it caught the wooden beams of the sanctuary, and rose in flames heavenwards. At this sight the bravest of the Judeans recoiled terror-stricken. Titus hurried to the spot with his troops, and shouted to the soldiers to extinguish the flames. But no one heeded him. The maddened soldiery plunged into the courts of the temple, murdering all who came within their reach, and hurling their firebrands into the blazing building. Titus, unable to control his legions, and urged by curiosity, penetrated into the Holy of Holies.
>
> Meanwhile, the Judeans, desperate in their death agonies, closed wildly with their assailants. The shouts of victory, the shrieks of despair, the fierce hissing of the flames, making the very earth tremble and the air vibrate, rose in one hideous din, which echoed from the tottering walls of the Sanctuary to the mountain heights of Judea. There were congregated clusters of trembling people from all the country round, who beheld in the ascending flames the sign that the glory of their nation had departed forever. Many of the inhabitants of Jerusalem, *unwilling to outlive their beloved Temple, cast* themselves headlong into the burning mass. But thousands of men, women, and children, in spite of the fierce onslaught of the legions and the rapidly increasing flames, clung fondly to the inner court. For had not they been promised by the persuasive lips of false prophets, that God would save them by a miracle at the very moment of destruction? They fell but an easier prey to the Romans, who slew some six thousand on the spot. The temple was burnt to the ground and only a few smouldering ruins were left, rising like gigantic ghosts from the ashes.

It was the ninth of Ab! Jerusalem was destroyed, the nineteen century-long dispersion had begun!

HADRIAN TO BAT

Early in the next century Hadrian gave the Jews permission to rebuild the Temple. Instead of thanking the Emperor they secretly hated him, and planned revolt. They were led in these preparations by the famed Rabbi Akiba. The revolution was well planned, but lacked a brilliant leader. Suddenly there appeared one who seemed to be the incarnation

The True Meaning of the Jewish Holy Days

Why do we Jews weep and lament on Rosh Hashana, when the people of all other nations rejoice on their New Year? Do you know the true meaning of Rosh Hashana, of Yom Kippur, or Succoth? Do you know why you kill a chicken on Yom Kippur? Or why you eat Matzo at Pesach? Send us 5¢ in stamps and we will mail you a copy of our booklet, "The Meaning of the Jewish Holy Days."

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

of the nation's will. His name was Bar Kosiba. Akiba saw in him the needed leader for the revolt. Making a play out of the Hebrew words of the biblical prophecy, he proclaimed, "Kosiba has arisen as a star (Cochba) in Jacob. He is the Messiah!" The Jews eagerly accepted this false Messiah who took the name of Bar Cochba (son of a star). Fanned by Messianic hope the Jews were led from one victory to another until it became necessary for Hadrian to summon his ablest general, Julius Severus, from Britain to Palestine. Instead of accepting open battle with the Jews, blockade was laid to the land. Starvation set in within the Jewish camp. Once again the Romans attacked on the plains of Megiddo. Citadel after citadel fell to the onslaught. The last to fall was Bethar. For a year this fortress withstood the siege. Finally, a traitor showed the Romans a subterranean entrance. Again we quote Graetz who thus describes the slaughter:

> Horses were said to wade to the nozzle in blood—a river of blood flowed into the distant sea, carrying bodies along with it. One can scarcely credit the numbers said to have been slain, and yet they were confirmed by Jewish and Greek historians. The authentic historian Dio Cassius relates that besides those who died of hunger and fire, there fell half a million Jews.

It was the ninth of Ab!

WHAT ABOUT 5712? 1952?

The ninth of Ab comes every year. It will come again this year in 5712. It falls on August 7th, 1952. What will happen to the Jews this year? Do we again face Armageddon? We are not setting dates for the coming battle of Armageddon; but once more Israel has turned her back on the Word of God, and is defiantly facing the future in her own strength. Israel faces Armageddon. Zionism is not a spiritual, nor even a religious, movement. It is political. The new State of Israel is not depending upon the God of Abraham, Isaac, and Jacob. It claims to be self-sufficient.

ANOTHER NINTH OF AB

Many of us can remember the startling news of June 28, 1914. The world was aflame, World War I had begun. It was the ninth of Ab! And this conflagration did not end until Palestine was opened to the Jews. Modern Zionism had its birth. Thousands of Jews have gone back to Israel looking for a homeland. But they are disillusioned; they face another Armageddon! As far as history is concerned, the ninth of Ab could be called Armageddon Day. Nebuchadnezzar approached Jerusalem from the valley of Megiddo. Titus attacked from the valley of Megiddo. Julius Severus defeated Bar Cochba in the valley of Megiddo.

Once again the armies of Israel are maneuvering in this valley!

O Israelite, why do you persist in following blindly the rabbis who continue to be false to the Word of God? Learn the lesson of the ninth of Ab! Reject the teachings of the false prophets. Accept the teachings of Moses, of David, of Jeremiah, of Isaiah. Search your own Scriptures with an open and prayerful heart. In them you will find that the Lord Jesus Christ is the Messiah of Israel. Accept Him. He is your only hope of eternal life. He will save you not merely from another Armageddon but also from the wrath to come.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

AT 27 THROOP AVENUE, BROOKLYN
Friday, 7:45 P.M.—Gospel Meeting

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK
Sunday, 4:00 P.M.—Gospel Meeting

AT 3116 NEPTUNE AVE., CONEY ISLAND
Thursday, 7:30 P.M.—Gospel Meeting

VISIT OUR OTHER MISSIONS

Coney Island, N. Y.: 3116 Neptune Avenue. **Pittsburgh, Pa.:** 5808 Beacon Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Los Angeles, Calif.:** 2nd and St. Louis Aves. **Des Moines, Iowa:** 501 College Avenue. **Denver, Col.:** 3130 Milwaukee Street. **Austin, Texas:** 306 E. 14th Street. **Montreal, Quebec, Canada:** 357 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontario, Canada:** 39 King William Street.

Starvation In Israel

THE new Nation of Israel is the world's most disillusioning blunder. Four years ago Israel had one of the highest standards of living in the world. Now she is on the brink of starvation. THE JEWISH OBSERVER of London, England, in a front page article under the forlorn sub-heading, **"Israel Drops Into the Malnutrition Class,"** describes her plight,

> This week, nutrition figures for Israel were published which show that Israel has dropped below the danger line of malnutrition—below Egypt and Iraq; far below that of Western Germany.

The mirage of a land "flowing with milk and honey" has faded into the sands of malnutrition. The glowing hopes of yesterday have metamorphosed into the grim reality of today's breadlines. Why should these things be?

The answer is clear. Zionism is a failure because it is a political system and not a spiritual force. In their own strength our leaders have resolutely forged this new nation; but they have forgotten the God of Abraham, Isaac and Jacob. Read the words of our Psalmist,

> Except the Lord build the house, they labor in vain that build it: except the Lord keep the city, the watchman waketh but in vain. It is vain for you to rise up early, to sit up late, to eat the bread of sorrows. Psalm 127:1.

We have built the house ourselves and we have ignored God. Therefore, all our labor is in vain.

But that is not all. Continued rebellion against God will bring sure judgment:

> And if ye walk contrary unto Me, and will not hearken unto Me: I will bring seven times more plagues upon you according to your sins. Leviticus 26:21.

See how literally the article in the April issue of THE JEWISH OBSERVER reports the fulfillment of prophecy:

> And when I have broken the staff of your bread, ten women shall bake your bread in one oven, and they shall deliver you your bread again by weight: and ye shall eat, and not be satisfied. Leviticus 26:26.

The suffering that is going on in Israel is not alone the result of an "enemy action." It is not due only to the anti-Semitism of the "goyim." There is only one real cause: God says,

> Ye walk contrary unto Me, and will not hearken unto Me.

The same Word of God which tells the reason for our misery also proclaims the cure. The Bible tells of the coming One through Whom our sin might be forgiven. He is our Messiah, the Lord Jesus Christ. Turn in faith to Him and your misery will be turned into joy. God has a cure for the land of Israel. It is found in 2 Chronicles 7:14—

> If my people, which are called by My Name, shall humble themselves, and pray, and seek My face, and turn from their wicked ways; then will I hear from heaven, and will forgive their sin, and WILL HEAL THEIR LAND.

קיינער האָט איהם נישט געוואָלט הערן. אַריינגעריסן האָבן זיך די ראַזענדע רוימישע סאָלדאַטן אין די האלן פון היכל און דערמאָרדעוועט אַלע, וואָס זיי האָבן דאָרט געטראָפן. און מעהר פייערבראַנדען האָבן זיי אַריינגעשליידערט אין דעם ברענענדיגן געביידע.

פאַרלוירן האָט דאַן טיטוס דעם קאָנטראָל איבער זיינע אַרמייע, און געטריבן פון זיינער אייגענער נייגירדע, איז ער אַריינגעדרונגען אין קדשי קדשים.

אין דער דאָזיגער שעה האָבן זיך די אידן גע־וואָרפן אויף זייערע שונאים מיט זייערע לעצטע כוחות. די סצענע וואָס האָט זיך דאַן אָפּגעשפּילט איז געווען אומבאַשרייבליך. דאָס געשריי פון זיג, און דאָס געיאָמער פון פערצווייפלונג פון די פאַר־וואונדעטע און שטאַרבענדע האָט געמאַכט די ערד ציטערן.

איעראַבל אין לאַנד האָט מען געקאָנט זעהן די הויכע פלאַמען, וואָס זיינען אויפגעשיגען פון טעמפּל. דעריקענט האָבן די אידן, אַז דער כבוד פון ישראל איז ענדליך פאַרגאַנגען פון זיי.

פילע איינוואוינער פון ירושלים, נישט ווילענדיג איבערצולעבן זייער הייליגטום, האָבן זיך אַריינ־געוואָרפן אין זיינע פלאַמען. אָבער טויזענדע מענער, פרויען און קינדער, טראָץ דעם ווילדן אָנפאַל פון די רוימישע לעגיאָנערן, און די פאַרצעהרענדע פלאַמען, האָבן נישט געוואָלט פאַרלאָזן דעם אינערן הויף פון טעמפּעל. האָבן דען נישט די ליגנערישע ליפּן פון די פאַלשע נביאים זיי איינגערעדט, אַז גאָט וועט זיכער זיי רעטן דורך אַ וואונדער אין דעם מאָמענט פון דער גרעסטער געפאַהר? אַלע אָבער זיינען זיי געפאַלן ווי הילפלאָזע קרבנות אויף׳ן שווערד פון די אומבאַרמהערציגע רוימער. זעקס טויזענד אידן זיינען אַזוי דערשלאָגן געוואָרן. דער בית המקדש איז נידערגעברענט געוואָרן, נאָר אַ פּאָר רויכערדיגע רואינען זיינען איבערגעבליבן, שטעהענדיג הויך ווי שוואַרצע געשפענסטער איבער דער געוואַלטיגער פאַרוויסטונג.

דאָס איז געשעהן אין תשעה באב. מיט דער צעשטערונג פון ירושלים, האָט זיך דאָס ניינצעהן הונדערט יאָהריגע גלות אָנגעהויבן.

דער אויפשטאַנד אונטער האַדריאַנוס

באַלד אין דעם צווייטן יאהרהונדערט נאָך דעם געבורט פון משיח, האָט דער רוימישער קאַיזער האַטריאַנוס די אידן געגעבן די ערלויבניש דעם בית המקדש ווידער אויפצובויען. אָנשטאָט אָבער דאַנקבאַר צו זיין, האָבן זיי דעם קאַיזער געהאַסט און געפּלאַנעוועט אַ רעוואָלוציע. דער פיהרער פון דערדאָזיגער בעוועגונג איז געווען דער באַ־ריהמטער תלמודיסט רב עקיבא. באַרייט איז אַלץ געווען פאַר דער מלחמה, נאָר אַ גוטן פעהיגן גענעראַל האָבן זיי נישט געהאַט וואָס האָט געזאָלט האָבן די קראַפט און די פערזענליכקייט דאָס פאָלק צו בעגייסטערן. אין דעמדאָזיגן מאָמענט איז אַ יונגער העלד, מיטן נאָמען בר כזיבא, ערשינען, וואָס האָט אויסגעזען די פערקערפערונג פון די האָפנונגען פונ׳ם אידישן פאָלק. עקיבא האָט אין

> קומט צו מיר, איהר אַלע, וואָס זענט מיד און שווער באַלאָדען, און איך וועל אייך געבען רוה. נעמט אויף אייך מיין עול און לעהרענט פון מיר; ווייל איך בין עניוות׳דיג און נידעריג אין געמיט: און איהר וועט געפינען רוה פאַר אייערע נשמות. וואָרים מיין עול איז גרינג און מיין משא איז לייכט.

איהם דערקענט דעם גאָט־געשיקטן פיהרער פון דער מלחמה צו באַפרייען דאָס אידישע פאָלק פון רוימישען יאָך. עפענטליך האָט עקיבא אויסגע־רופן: ״דאָס איז דער שטערן פון וועמען דער נביא האָט גערעדט, וואָס וועט אויפטרעטן אין יעקב. ער איז דער משיח!״

באַגייסטערט האָבן די אידן נאָכגעפאָלגט דעם דאָזיגן פאַלשן משיח, וועמען זיי האָבן דעם נאָמען געגעבן בר כוכבא (דער זוהן פון אַ שטערן) און וואָס האָט זיי געפיהרט פון זיג צו זיג.

די לאַגע פון דער רוימישער אַרמעע איז געוואָרן אַזוי שלעכט, ביז האַדריאַנוס האָט געמוזט אַריינ־ציהען זיין בעסטן גענעראַל פון בריטאַניע, ער זאָל איהם אויסהעלפן אין קריג געגן די אידן.

דער נייער גענעראַל האָט אָבער נישט געוואַגט אָפענע שלאַכטן. איינגעפיהרט אָבער האָט ער אַ בלאָקאַדע אַרום דעם לאַנד, וואָס האָט אָפּגעשניטן פון די אידן שפּייז און אַנדערע מיטלען. באַלד האָבן די אידן אָנגעהויבן צו ליידן הונגער.

נאָכדעם ווי די אידן זיינען אַזוי אָפּגעשוואַכט געוואָרן, האָט דער רוימישער גענעראַל געמאַכט אַ שטאַרקן אָנפאַל אויף זיי אין טהאָל פון מגידון. איינע פעסטונג נאָך דער אַנדערער איז אַזוי גע־פאַלן. די לעצטע פעסטונג צו פאַלן איז געווען בתר.

אַ גאַנץ יאָהר האָט דידאָזיגע פעסטונג אויס־געהאַלטן געגן די בעלאַגערערס. צולעצט אָבער האָט אַ פעררעטער אָנגעוויזן די רוימער אַ געהיימען אונטעראירדישן איינגאַנג.

מיר ציטירן נאָכאַמאָל די געשיכטע פון גרעץ, וואָס באַשרייבט אונז די לעצטע שרעקליכע סצענען פון דעם דאָזיגען קריג.

> פערד זיינען געשוואומען אין בלוט. אַ שטראָם פון בלוט האָט געפלאָסן צום ים טראָגענדיג אויף זיך טויטע קערפּערס פון די דערשלאָגענע. מען קאָן קוים זיך פאָרשטעלן די צאָהל פון די, וואָס זיינען דערהרג׳ט געוואָרן. אָבער דידאָזיגע צאָהל איז קאָנפירמירט פון אידישע און גריכישע געשיכטס־שרייבערס, אַחוץ די, וואָס זיינען געשטאָרבן פון הונגער און פייער, מעהר פון אַ האַלבען מיליאָן אידן זיינען אומגעקומען אין דעמדאָזיגן בלוטיגן קאַמף.

דאָס אויך האָט פאַסירט אין תשעה באב.

וואָס וואַרט אונז אין תשי״ג?

תשעה באב קומט יעדעס יאָהר. אין תשי״ג וועט עס פאַלן אין אויגוסט 7, 1952. וואָס וועט דער־דאָזיגער טאָג ברענגען? נאָך אַ מלחמה? מיר וויסן נישט גענוי ווען די לעצטע גרויסע מלחמה וועט געשעהן — די מלחמה פון הר מבדידון. מיר וויסן אָבער אַז אידן, וואָס קעהרן זיך אַוועק פון גאָט׳ס וואָרט שטעהען שוצלאָז און וועלן ליידן אומבאַשרייבליכע צרות אין די שרעקליכע צו־קונפטיגע שלאַכטן, וואָס וועלן פערניכטן אַ האַלבע וועלט. זייערע אייגענע קראַפט וועט זיי גאָר נישט העלפן.

ציוניזמוס קאָן גאָר נישט פאַר זיי נוצן. אויך נישט אַ רעליגיעזע רעפאָרמאַציע. נאָר גאָט אַליין קאָן העלפן. די נייע מדינת ישראל איז נישט פון גאָט, און איז נישט אָבהענגיג פון איהם, עס איז נאָר אַ פּאָליטישע זאַך.

נאָך אַ תשעה באב

פילע פון אונז עראינערן זיך אין די שרעקליכע נייעס פון יוני 28, 1914. די וועלט איז געווען אין פלאַמען. די ערשטע וועלט מלחמה האָט זיך אָנגעפאַנגען. דאָס איז געווען אין תשעה באב. און דאָס פייער איז נישט אויסגעלאָשן געוואָרן ביז פּאַלעסטינע איז אויפגעעפענט געוואָרן פאַר די אידן. טויזענדע אידן האָבן דאַן איינגעוואַנדערט וואָכענדיג אַ היים.

אָבער זיי זיינען ביטער ענטוישט געוואָרן. זי[…] שטעהען פאַר אַ נייער מלחמה. לויט דעם וואָ[…] מיר לייענען אין דער וועלטגעשיכטע, קאָן מע[…] רופן תשעה באב ״מלחמה טאָג״. אין יענעם טאָ[…] האָט טיטוס אָנגעגריפן אין מגידו; יוליוס סעווע[…] רוס האָט געשלאָגן בר כוכבא אין טהאָל פון מגידו.

די אַרמעען פון ישראל היינט מאַרשירן נאָכאַמאָל אין טהאָל פון מגידן. אַ ישראל, פאַרוואָס ווילט איהר נאָך אימער פאָלגן בלינדערהייט אייערע רבנים, וואָס זיינען פאַלש צום וואָרט פון גאָט? לערנט די לעקציע פון תשעה באב! פאַרוואַרפט די לעהרן פון די פאַלשע נביאים, און געהט צוריק צו די לעהרע און ביישפּיל פון משה, דוד המלך, ירמיה, ישעיה. זוכט אין תנ״ך מיט אַן אָפענעם גייסט. אין די דברי הנביאים וועט איהר געפינען אַז דער האַר ישוע איז דער אמת׳דיגער גאָט־פאַרשפּראָכענער משיח ישראל. נעהמט איהם אָן. ער איז אייערע איינציגע האָפנונג. ער אַליין איז אייביג לעבן. נישט נאָר פון מלחמות וועט ער אייך רעטן, זאָנדערן און פון גאָט׳ס יום הדין.

זכריה י״ב : א.ב.ג.

(א) משה דבר־יהוה על־ישראל: די נבואה פון דעם וואָרט פון גאָט איי־בער ישראל. נאם־יהוה נטה שמים ויסד ארץ: אַזוי זאָגט גאָט, וואָס ברייט אוים די הימלען און גרונדפעס־טיגט די ערד. ויצר רוח־אדם בקרבו: און וואָס באַשאַפט דעם גייסט פון דעם מענשען אין איהם. (ב) הנה אנכי שם את־ירושלים סף־רעל לכל העמים סביב: זעה, איך וועל מאַכען ירושלים אַ כוס פון פאַרטוימלונג צו אַלע פעל־קער רינגס־אַרום. וגם על־יהודה יהיה במצור על־ירושלים: און אויך געגען יהודה וועט זיין אַ באַלאַגערונג איבער ירושלים. (ג) והיה ביום־ההוא אשים את־ירושלים אבן מעמסה לכל העמים: און עס וועט זיין אין יענעם טאָג וועל איך מאַכען ירושלים אַלס אַ שווערען שטיין צו אַלע פעלקער. כל עמסיה שרוט ישרטו: איטליכער וואָס וועט איהר טראָגען וועט געוויס צוקראַצט ווערען. ויאספו עליה כל גויי הארץ: און איבער איהר וועלען זיך פאַרזאַמ־לען אַלע פעלקער פון דער ערד.

וואָס פאַר אַ שיקזאַל וואַרט אויף ישראל אין תשי״ג 5713?

אנכי הוא הרעה הטוב
יוחנן י׳ 11

רעה ישראל

א מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

והקמתי עליהם רעה אחד
יחזקאל ל״ד, 23

Subscription Price
$1.00 a Year

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 35, No. 11
JULY - AUGUST, 1952

וואָס פאַר אַ שיקזאַל וואַרט אויף ישראל אין תשי״ג (5713)?

וועט תשי״ג זיין אַ יאָהר פון ענטשיידונג? די באַדייטונג פון תשעה באב אין אידישער געשיכטע. וועט דאָס זיין אַ טאָג פון תשובה פאַר כל ישראל? לייענט דאָס, מיין ליבער פריינד, און דענקט איבער דעם.

פון דניאל פוקס

אַ איד, וואָס גלויבט אין משיח.

פון טראַגישער באַדייטונג איז דער ניינטער טאָג פון חודש אָב אין אידישער היסטאָריע. דריי שרעקליכע קאַטאַסטראָפען פון אַ נאַציאָנאַלען כאַראַקטער האָבן זיך אָפגעשפּילט אין יענעם טאָג.

תשעה באב איז עס געווען, אין יאָהר 588 פאַר דער קריסטליכער צייט רעכענונג ווען ירושלים איז איינגענומען געוואָרן פון נבוכדנאצר מלך בבל. געשיקט האָט גאָט זיינע נביאים, יאָהר איין און יאָהר אויס, הונדערטע יאָהרען לאַנג, וואָרנענדיג זיי, זיי זאָלן פאַרלאָזן די גוישע געצן און זיך אומקעהרן צו גאָט. זיי האָבן אָבער פאַרוואָרפן די נביאים און זיי נישט געוואָלט הערן.

אויך האָט גאָט זיי באַפוילן נישט צו מאַכן אַליאַנצן מיט די פעלקער אַרום זיי. דאָס אויך האָבן זיי נישט געוואָלט פאָלגן. דערפאַר איז ארץ ישראל אַ שלאַכטפעלד געוואָרן פון די פעלקער; און צולעצט איז געקומען גאָט׳ס משפּט אויף זיי.

צוויי מאָל האָט נבוכדנאצר באַפאַלן ירושלים מיט גרויסע אַרמעען, און האָט אַוועקגענומען די פיינסטע אידישע יונגע לייט אין געפאַנגענשאַפט אַריין. אָבער אויך דאָס איז נישט געווען אימשטאַנד דאָס פאָלק צו גאָט צו בעקערונג. די שליחים פון גאָט האָבן זיי פאַרשפּאָט, און פעראַכטעט זיין וואָרט. זיינע נביאים האָבן זיי שלעכט באַהאַנדעלט. ביז דער גרימצאָרן פון גאָט האָט אויפגעפלאַקערט געגן זיי און ס׳איז נישט מעהר געווען אַ היילונג פאַר ישראל.

צום דריטן מאָל האָט נבוכדנאצער אַריינגעשטאָרמט אין אידישן לאַנד. דיזעס מאָל אָבער האָט ער אומבאַרמהערציג אויסגעהרג׳ט אַלע איינוואוינער פון ירושלאַם און צעשטערט די שטאָדט ביזן גרונד. תשעה באב איז געווען דער טאָג, ווען דאָס האָט פּאַסירט, און גלות בבל האָט זיך דאַן אָנגעפאַנגען.

נאָכאַמאָל אין תשעה באב

זיבן הונדערט יאָהר שפּעטער, אין יאָהר זיבעציג פון דעם קריסטליכן צייטרעכנונג, אויך אין תשעה באב, איז דער ביטערסטער קלאַפּ געפאַלן אויף ישראל. נאָכאַמאָל איז ירושלים צושטערט געוואָרן! דיזעס מאָהל איז עס געווען פון טיטוס מיט זיינע רוימישע לעגיאָנען.

גלות בבל איז געקומען ווייל אידן האָבן פאַרמאַטערט און שלעכט באַהאַנדעלט גאָט׳ס נביאים; אָבער דער לאַנגער גלות, וואָס דויערט נאָך ביז היינט איז געקומען אויף אונז ווייל אידן האָבן נעמאַטערט און געקרייציגט איהם פון וועמען משה און די נביאים האָבן גערעדט.

אין דעם בריף צו די אידן, אין ברית חדשה, האָבן מיר אַ בילד פון די באַהאַנדלונג וואָס מען האָט געגעבן די נביאים:

> זיי זיינען פאַרשטיינט געוואָרן, איבערגעזעגט געוואָרן אין צווייען, אויסגעשטאַנען נסיונות, געטויט געוואָרן מיט׳ן שווערד, אַרומגעגאַנגען אין שאָפּפעלן, אין ציגפעלן, זיינען געווען פאַרלאָזן, געפּייניגט, שלעכט באַהאַנדעלט. (בריף צו די אידן יא:37).

דאָס האָבן די נביאים געמוזט אויסשטיין וואָס האָבן נבואות געזאָגט וועגן דעם משיח; און ווען די צייט איז געקומען, און דער משיח זעלבסט איז ערשינען, האָט מען איהם נישט בעסער באַהאַנדעלט ווי מען האָט זיך באַנומען צו די נביאים. פאַרוואָרפענדיג דעם משיח, האָבן זיי זיך אויסגעוועהלט פאַרוויסטונג. נאָך איידער אָבער דאָס איז געשעהן האָט דער האַר ישוע שוין לאַנג דאָס פאָראויסגעזאָגט.

> „ירושלים, ירושלים!” האָט ער געשריען, וואָס הרגעסט די נביאים, און שטייניגסט די, וואָס זיינען געשיקט צו דיר! וויפיל מאָל האָב איך געוואָלט צונויפזאַמלען דיינע קינדער, ווי אַ הון זאַמעלט איין איהרע הינדלעך אונטער איהרע פליגעל, און איהר האָט נישט געוואָלט! זעהט, אייער הויז וועט אייך בלייבן חרוב. ווארום איך זאָג אייך, פון איצט אָן וועט איהר מיך מעהר נישט זעהן, ביז איהר וועט זאָגן: געבענטשט איז דער, וואָס קומט אין גאָט׳ס נאָמען (מתיא כג:37).

בוכשטעבליך איז דידאָזיגע נבואה ערפילט געוואָרן. דאָס ענדע פון בית המקדש און דער שטאָדט ירושלים איז באַלד געקומען. נישט געוואָלט האָט טיטוס צעשטערן דעם טעמפּל. פאַנאַטישע סאָלדאַטן אָבער האָבן איהם געצוואונגען דאָס צו טהון. דער אידישער געשיכטסשרייבער גרעץ באַשרייבט די דאָזיגע בלוטיגע עפּיזאָדע אויפ׳ן פאָלגענדן אופן:

> אין תשעה באב האָבן די אידן געמאַכט אַן אַנדערן פאַרצווייפעלטן אַנגריף אויף די רוימישע בעלאַגערערס. זיי זיינען אָבער צוריקגעוואָרפן געוואָרן פון דער שטאַרקערער מאַכט פון די רוימער. די שטונדע פון ירושלים׳ס נידערפאַל האָט אָבער שוין געהאַלטן ביים שלאָגן, און זיין קלאַנג שאַלט נאָך אימער דורך די יאָהר-הונדערטע ביזן היינטיגן טאָג.
>
> נאָך אַ וואוטענדען אָנפאַל האָבן די באַלאַגערטע אידן געמאַכט אויף זייערע שונאים, און נאָכאַמאָל זיינען זיי צוריקגעשלאָגן געוואָרן. דיזעס מאָל אָבער זיינען די רוימישע סאָלדאַטן אַריינגעדרונגען אינוועניג אין שטאָדט אַריין נאָהענט צום טעמפּעל. כאַפּענדיג אַ פייערדיגן בראַנד איז איין סאָלדאַט אַרויפגעקלעטערט אויף די פּלייצעס פון איין אַנדערן, און געשלייַדערט דאָס פייער דורך דעם גאָלדענען פענסטער פון בית המקדש. אויפגעפלאַקערט האָט דאָס פייער און אָנגעצונדן די הילצערנע זיילן פון הייליגטום. די פלאַמען זיינען געשטיגן הויך אין הימעל אַריין. די אידן האָבן דאָס דערזעהן און זיינען שטאַרק דערשראָקן געוואָרן.
>
> שנעל איז טיטוס אַריינגעלאָפן מיט זיינע זעלנער און האָט באַפוילן דאָס פייער אויסצולעשן. אָבער

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
PRINTED IN U.S.A.